

“गवेधुका तु विद्वद्भिर्गवेधुः कथिता स्त्रियाम् ।
गवेधुः कटुका स्वाद्वी कार्शकत् कफनाशिनौ ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

गवेधुकं, स्त्री, (गवेधुरिव कायतीति । कै + कः ।
गैरिकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (ठगधान्य-
विशेषः । गङ्गुगङ्ग इति भाषा ॥ यथा, —
“चिल्लीलङ्काकलीलीका कुरगटकगवेधुकम् ।”
इति वाभटे सूत्रस्थाने षष्ठेऽध्याये ॥
सर्पविशेषे पुं । यथा, सुश्रुते कल्पस्थाने ४ अध्याये ।
“महासर्पः शङ्खपाली लोहिताम्बो गवेधुकाः
परिसर्पः” इत्यादयः ॥)

गवेधुका, स्त्री, (गवेधु + स्वार्थे संज्ञायां वा कन् ।)
ठगधान्यविशेषः । गङ्गुगङ्ग देधान इति च
भाषा । (यथा, विष्णुपुराणे । १ । ६ । २५ ।
“श्यामाकास्त्रय नीवारा जर्जिलाः सगवेधुकाः ।”)
तत्पर्यायः । गवेधुः २ । इत्यमरः । २ । ६ । ५२ ॥
गवेधुः ३ गवेडका ४ । इति तट्टीका ॥ सुदा ५
गोजिङ्गा ६ गुन्ना ७ गुल्हः ८ । इति रत्नमाला ॥
नागवला । इति राजनिर्घण्टः । (अस्याः
पर्याया यथा, —
“गाङ्गेरुकी नागवला भवा ब्रह्मगवेधुका ।
खरवल्गरिका विश्वेदेवा गोरक्षतखुली ॥”
इति च वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

गवेधुः, स्त्री, (गां भूमिमीर्त्तं उत्पत्तिकारणत्वेन
प्राप्नोतीति । गो + ईर + बाहुलकादुक् । ततो-
ऽबडादेशः ।) गैरिकम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
गवेशका, स्त्री, (ईष्टे इति । ईश् + अच् । ततो
गवामीशः । स इव कायतीति । कै + कः ।) ठग-
विशेषः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ गोरक्ष चाड-
लिया । इति माघा ॥ (गुणादयोऽस्या गोरक्ष-
तखुलाशब्दे ज्ञातयाः ॥)

गवेधुः, त् क मार्गणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अदन्तचुरा-परं-सकं-सेट् ।) मूर्धन्योपधः ।
अजगवेधत् गुणं गुणी । इति दुर्गादासः ॥

गवेधना, स्त्री, स्त्री, (गवेध + भवि युच् ।) अन्वे-
षणा । इत्यमरः । २ । ७ । ३२ ॥

गवेधितं, त्रि, (गवेधयते स्म इति । गवेध + क्त ।)
अन्वेधितम् । इत्यमरः । ३ । १ । १०५ ॥

गवेध्वः, पुं, उत्तमगवः । गोषूध्वः प्रशस्तः । इति
सुगतिः ॥

गव्यं, त्रि, (गोरिदं गोर्विकारो वा । “गोपयसो-
यत् ।” ४ । ३ । १६० । इति यत् । “वान्तो यि
प्रत्यये ।” ६ । १ । ७६ । इति अच् ।) गर्वा सन्धम् ।
गोसम्बन्धि । तत्तु दुग्धगोमयादि । इत्यमरः ।
२ । ६ । ५० ॥ (यथा, मनुः । ३ । ७१ ।
“संवत्सरानु गयेन पयसा पायसेन च ॥”)

गोहितम् । इति मेदिनी । ये । १७ ॥

गव्यं, स्त्री, (गवि बाधे साधु । गो + यत् ।
ततोऽच् ।) व्या । (गवि नैवे साधु इति ।)

रागद्रवम् । इति मेदिनी । ये । १७ ॥

गव्या, स्त्री, (गवां सन्धः । “खलुगोरयात् ।”
४ । २ । ५० । इति यत् । “वान्तो यि प्रत्यये ।”

४ । २ । ५० । इति यत् । “वान्तो यि प्रत्यये ।”

६ । १ । ७६ । इति अच् ।) गोसन्धः । तत्-
पर्यायः । गोवा २ । इत्यमरः । २ । ६ । ६० ॥
गव्यतिः । (गवि इवौ साधुः । गो + यत् । तत्-
ट्ठाप् ।) व्या । इति हेमचन्द्रः ॥ गोरोचना ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

गव्यतं, स्त्री, (गोव्यतिः । “गोव्यतौ कृन्त्युपसंस्था-
नम् ।” “अध्वपरिमाणे च ।” ६ । १ । ७६ ।
इत्यस्य वार्त्ति इति अच् । एषोदरात् इकार-
लोपे साधुः ।) क्रोशः । गव्यतिः । इति हेम-
चन्द्रः । ३ । ५५२ ॥

गव्यतिः, स्त्री, पुं, (गोव्यतिः । “गोव्यतौ कृन्त्युप-
संस्थानम् ।” “अध्वपरिमाणे च ।” ६ । १ ।
७६ । इत्यस्य वार्त्ति इति अच् ।) द्विसहस्र-
घनुः । इति शब्दार्थः ॥ क्रोशद्वयम् । (यथा,
राजतरङ्गिण्याम् । ३ । ४०६ ।
“गव्यतिमात्रमासत्रे देवीधामनि धैर्यवान् ।
धुन्वन् कराभ्यां मधुपान् धावति स्म स घोरधीः ॥”)

तत्पर्यायः । क्रोशद्वयम् २ । इत्यमरः । २ । १ ।
१८ ॥ गव्यतम् ३ गोरतम् ४ गोरतम् ५ । इति
भरतधृतवाचस्पतिः ॥ गव्या ६ । इति हेम-
चन्द्रः । ३ । ५५२ ॥

गव्यं, त् क गहने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-
चुरा-परं-सकं-सेट् ।) गहनं दुर्बोधः । गह-
यति शब्दं जडधीः । दुःखेन जानातीत्यर्थः ।
इति दुर्गादासः ॥

गहनं, स्त्री, (गाह्यते दुर्गन्धतेऽस्मिन्निति । गाह् +
बहुलमेव्यत्रापि इति युच् लृच् गहनयोरिति
निर्देशात् वा इत्थः । यद्वा, गह त् क गहने +
लुट् ।) वनम् । इत्यमरः । २ । ४ । ११ ॥ (यथा,
गोः रामायणे । ६ । ६ । ६ ।
“सखीक्षेत्रेण तद्वीर मया सर्वं प्रतिश्रुतम् ।
निलीय गहने शूच्ये मयसुतद्वय रावणात् ॥”)

गङ्गरम् । दुःखम् । इति मेदिनी । ने । ५७ ॥
(पुं, विष्णुः । दुर्जयलादस्य तथात्वम् । यथा,
महाभारते । १३ । १४६ । ५४ ।
“करणं कारणं कर्मा विकर्मा गहनो मुहः ।”
“सर्वरूपं सामर्थ्यं चैतितं तस्य ज्ञातुं न शक्यते
इति गहनः ।” इति भाष्यम् ॥)

गहनः, त्रि, (गाह्यते दुःखेन गन्धते इति । गाह् +
युच् । लृच् गहनयोरिति निर्देशात् वा इत्थः ।)
दुर्गमः । दुःपवेशः । तत्पर्यायः । कलिलः २ ।
इत्यमरः । २ । ४ । ११ ॥ (यथा, रामायणे । ३ ।
१ । २३ ।
“गहनेष्वान्धमानेषु लीलाविक्रतदर्शनाः ।
रमन्ते तापसास्तत्र त्रासयन्तः सुदारुणाः ॥”)

गहना, स्त्री, अलङ्कारः । इति देवीपुराणम् ॥
गङ्गरं, स्त्री, (गाह्यते इति । गाह् + “ह्रस्वरच्छल-
रेति ।” उणां । ३ । १ । इति वरचप्रत्ययेन
निपातनात् साधुः ।) गुहा । (यथा, रघुः । १२ । २६ ।
“गङ्गाप्रपातान्तर्विक्रमप्रस्थं
गौरीगुरोर्गङ्गमाविवेश ॥” * ॥
गाह्यते विष्णुपते आत्माऽनेन इति ।) इत्यमरः ।

गहना, स्त्री, (गाह्यते दुःखेन गन्धते इति । गाह् +
युच् । लृच् गहनयोरिति निर्देशात् वा इत्थः ।)
दुर्गमः । दुःपवेशः । तत्पर्यायः । कलिलः २ ।
इत्यमरः । २ । ४ । ११ ॥ (यथा, रामायणे । ३ ।
१ । २३ ।
“गहनेष्वान्धमानेषु लीलाविक्रतदर्शनाः ।
रमन्ते तापसास्तत्र त्रासयन्तः सुदारुणाः ॥”)

गहना, स्त्री, अलङ्कारः । इति देवीपुराणम् ॥
गङ्गरं, स्त्री, (गाह्यते इति । गाह् + “ह्रस्वरच्छल-
रेति ।” उणां । ३ । १ । इति वरचप्रत्ययेन
निपातनात् साधुः ।) गुहा । (यथा, रघुः । १२ । २६ ।
“गङ्गाप्रपातान्तर्विक्रमप्रस्थं
गौरीगुरोर्गङ्गमाविवेश ॥” * ॥
गाह्यते विष्णुपते आत्माऽनेन इति ।) इत्यमरः ।

गहना, स्त्री, (गाह्यते दुःखेन गन्धते इति । गाह् +
युच् । लृच् गहनयोरिति निर्देशात् वा इत्थः ।)
दुर्गमः । दुःपवेशः । तत्पर्यायः । कलिलः २ ।
इत्यमरः । २ । ४ । ११ ॥ (यथा, रामायणे । ३ ।
१ । २३ ।
“गहनेष्वान्धमानेषु लीलाविक्रतदर्शनाः ।
रमन्ते तापसास्तत्र त्रासयन्तः सुदारुणाः ॥”)

गहना, स्त्री, अलङ्कारः । इति देवीपुराणम् ॥
गङ्गरं, स्त्री, (गाह्यते इति । गाह् + “ह्रस्वरच्छल-
रेति ।” उणां । ३ । १ । इति वरचप्रत्ययेन
निपातनात् साधुः ।) गुहा । (यथा, रघुः । १२ । २६ ।
“गङ्गाप्रपातान्तर्विक्रमप्रस्थं
गौरीगुरोर्गङ्गमाविवेश ॥” * ॥
गाह्यते विष्णुपते आत्माऽनेन इति ।) इत्यमरः ।

गहना, स्त्री, (गाह्यते दुःखेन गन्धते इति । गाह् +
युच् । लृच् गहनयोरिति निर्देशात् वा इत्थः ।)
दुर्गमः । दुःपवेशः । तत्पर्यायः । कलिलः २ ।
इत्यमरः । २ । ४ । ११ ॥ (यथा, रामायणे । ३ ।
१ । २३ ।
“गहनेष्वान्धमानेषु लीलाविक्रतदर्शनाः ।
रमन्ते तापसास्तत्र त्रासयन्तः सुदारुणाः ॥”)

गहना, स्त्री, अलङ्कारः । इति देवीपुराणम् ॥
गङ्गरं, स्त्री, (गाह्यते इति । गाह् + “ह्रस्वरच्छल-
रेति ।” उणां । ३ । १ । इति वरचप्रत्ययेन
निपातनात् साधुः ।) गुहा । (यथा, रघुः । १२ । २६ ।
“गङ्गाप्रपातान्तर्विक्रमप्रस्थं
गौरीगुरोर्गङ्गमाविवेश ॥” * ॥
गाह्यते विष्णुपते आत्माऽनेन इति ।) इत्यमरः ।

गहना, स्त्री, (गाह्यते दुःखेन गन्धते इति । गाह् +
युच् । लृच् गहनयोरिति निर्देशात् वा इत्थः ।)
दुर्गमः । दुःपवेशः । तत्पर्यायः । कलिलः २ ।
इत्यमरः । २ । ४ । ११ ॥ (यथा, रामायणे । ३ ।
१ । २३ ।
“गहनेष्वान्धमानेषु लीलाविक्रतदर्शनाः ।
रमन्ते तापसास्तत्र त्रासयन्तः सुदारुणाः ॥”)

इत्यमरः । २ । ३ । ६ ॥ वनम् । इति मेदिनी ।
रे । १४६ ॥ रोदनम् । इति हेमचन्द्रः । ६ । ३८ ॥
(गहने त्रि । यथा, भागवते । १ । ६ । १३ ।
“नलवेणुशरस्तम्बकुशकीचकगङ्गरम् ।
एक एवातियातोऽहमन्नाचं विप्रिर्न महत् ॥”)

गङ्गरः, पुं, (गाह्यते विष्णुपते इति । गाह् विलो-
डने + “ह्रस्वरच्छलरेति ।” उणां । ३ । १ ।
इति वरचप्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।)
निजुङ्गः । इति मेदिनी । रे । १४६ ॥

गङ्गरी, स्त्री, (गङ्गर + स्त्रियां ङीप् ।) गुहा ।
इति शब्दरत्नावली ॥

गा, ड गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (आ-आलं-
सकं-सेट् ।) ड, गते । इति दुर्गादासः ॥

गा, र लि स्तुतौ । जन्मनि । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(डां-परं-सकं-सेट् ।) र, वैदिकः । लि,
जगाति । इति दुर्गादासः ॥

गा, स्त्री, (जगाति स्तौति अनया । गा स्तुतौ +
क्लिप् ।) गाथा । इति पुरुषोत्तमः ॥

गाङ्गं, त्रि, (गङ्गाया इदमिति अच् ।) गङ्गा-
सम्भूतम् । इति मेदिनी । ने । ५ । (यथा,
कुमारे । ५ । ३७ ।
“विकीर्णसमर्पितवलिप्रहासिभि-
स्तथा न गाङ्गेः सलिलैर्दिव्यचुतैः ॥”
मेघधाराविनिःसृतं जलविशेषं, स्त्री । तल्लक्षणा-
दिकं यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४५ अध्याये ।
“तज्जान्तरीचं चतुर्विधम् । तदयथा, धारं
कारं तौषारं हैममिति । तेषां धारं प्रधानं
जघुत्वात् । तत्पुनर्विधं गाङ्गं सासुद्रचेति ।
तत्र गाङ्गमात्रयुगे मासि प्रायशो वर्षति
तयोर्हयोरपि परीक्षणं कुर्वीत शाल्योदन-
पिण्डमकुथितमविदग्धं रजतभाजनोपहितं वर्षति
देवे वद्विज्जुर्वीत स यदि सुहृत् स्थितस्ताड्य
एव भवति तदा गाङ्गं पततीत्यवगन्तव्यं वर्षा-
न्यले सिक्त्यक्षेदे च सासुद्रमिति विद्यात्तमो-
पदिश्यम् । सामद्रमप्याच्युगे मासि गृहीतं
गाङ्गवद् भवतीति ॥”
अस्य परीक्षा यथा, —
“गाङ्ग-सासुद्रविज्ञानं कथयिष्यामि साम्यतम् ।
घटितं येन पात्रेण लक्ष्यते येन तदिधम् ॥
घौतं शुद्धं सितं वर्णं चतुर्विधं प्रमाणकम् ।
दृष्ट्वांश्चिह्नांश्च चतुश्चतुष्कोणेभ्यु बन्धयेत् ।
तस्मात् परीक्षते तोयं शुद्धं रौप्यमयेऽथवा ॥
कांस्थपात्रे समुद्रव्य परीक्षिते भिषग्वरः ।
शुद्धकर्मा स तल्लब्धोऽथैतदाल्योदनस्य वा ॥
पिण्डिका तत्र संचिप्या नान्यथा भाति सा पुनः ।
श्चेता च निर्मला पिण्डिका शुद्धच विमलं पयः ॥
तद्गाङ्गं सर्वदोषघ्नं गृहीत्वा हि सुभाजने ।
तद्धारयेच्च मतिमान् कल्यं मेघं रसायनम् ॥
अमलमपिपासात् कण्टदोषनिवारणम् ।
लघु मृच्छांलया-च्छर्हि-मन्-स्तम्भ-विनाशनम् ॥
गाङ्गोदकस्य इतिः स्नाहिवसे वा प्रदोषतः ॥”
इति हारीते प्रथमे स्थाने सप्तमेऽध्याये ॥)